

Морето в мен

(есе)

Когато се разхождам край морето, размишлявам за 2 неща – биологията и историята. Сега ще ви обясня защо. Когато гледам пясъка, се замислям как всичко е създадено, давам си сметка, че пясъкът, това са микроскопични камъни. Започвам да се възхищавам на чудото на природата и оставам без думи.

Когато гледам морето как не прелива, а създава вълни, които падат в пясъка и се връщат назад, създавайки нова вълна, стигам до идеята за сътворението. А тази идея вдъхва интерес на човечеството от векове.

Другата идея е свързана с биологията - самата наша планета е съставена от 71% вода и 29% от суша и именно водата е пътят към живота. Изумително е как 2 атома водород и 1 атом кислород са важни за съществуването на нашия живот. Когато намираме нова планета, където е било възможно да има живот, веднага си мислим дали е имало вода на нея.

Само като се замислим, как именно морето е открило пътя на европейците към новите земи... XV век е известен с откриването на новите земи от хора като Марко Поло, Кристоф Колумб и Жак Картие. След откриването на тези земи, ние, хората, сме се запознали с нови цивилизации, с начина им на живот, духовен и материален, загадките за изчезването на племето майя и достиженията на племената през XIII и XIV век, когато ние, европейците, сме живели в тъмнината на Средновековието. Да не забравяме и за новите храни и ресурси, които достигнаха до нас, благодарение на новите земи. Също така и всичките войни, които са били извършени по море.

Затова водата и морето са едно от най-важните неща в нашия живот и именно морето ми вдъхва радост и щастие за моето съществуване.